

عنوان مقاله:

تبیین عملکرد شهرهای جدید در افق ۱۴۱۰ (مطالعه موردی: شهرهای جدید منطقه کلانشهر تهران)

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره 13، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

جبار شرافت پور - دانشجوی دکتری تخصصی جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد مرنده، دانشگاه آزاد اسلامی، مرنده، ایران

رحیم سرور - استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

بختیار عزت پناه - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد مرنده، دانشگاه آزاد اسلامی، مرنده، ایران

خلاصه مقاله:

روند رو به رشد مهاجرتها روستا به شهرها بعد از انقلاب صنعتی باعث شکلگیری کلانشهرها در فضای منطقه‌ای شده است که متعاقب آن زمینه‌ساز چالشهای زیستمحیطی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، کالبدی در ابعاد گسترده در شهرها شد، برای فایق آمدن بر مشکلات برنامه‌ها و سیاستهای مختلفی عنوان و اجرای شدند، جدیدترین سیاست در این زمینه ایجاد شهرهای جدید به عنوان مستقیمترین سیاست جهت کنترل و ساماندهی کلانشهرها عنوان گردید. تحقیق حاضر با هدف تبیین عملکرد شهرهای جدید در افق ۱۴۱۰ سعی بر تعیین میزان موفقیت شهرهای جدید در راستای ساماندهی کلانشهر تهران بوده است. برای این منظور ۴۳ شاخص در ۶ مولفه مورد استفاده قرار گرفته‌اند که جهت سنجش رابطه بین شاخصها و استخراج عاملهای کلیدی از نرمافزار MICMAC و جهت تبیین وضعیتهای ممکن عملکرد شهرهای جدید از سناریو ویزارد استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان داده است که عملکرد شهرهای جدید در افق ۱۴۱۰ بیانگر ۴ سناریو قوی، ۷۸۰ سناریو ضعیف و ۲۱ سناریو محتمل بوده است. سناریوهای با وضعیت نامطلوب از مجموع ۲۱۰ حالت ممکن با ۱۲۹ حالت و ضریب ۶۱ درصد با ویژگیهای (کاهش سطح اشتغال، کاهش کیفیت کالبدی منطقه، افزایش سیاست تمرکز، افزایش حاشیه نشینی، کاهش تعلق خاطر، شکل گیری روند زنجیره شهری، افزایش مهاجرت به تهران، افزایش اختلاف در توزیع خدمات، افزایش سط آلودگی، خوابگاهی شدن شهرهای جدید) محتملترین سناریو بوده‌اند.

کلمات کلیدی:

شهرهای جدید، تهران، منطقه کلانشهری، آینده نگاری، سناریو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1195118>

